

DOHOVOR O PREVOZE TIEL MŔTVYCH OSÔB

Členské štáty Rady Európy, signatári tohto dokumentu, uvažujúc, že narastá potreba zjednodušiť formality vzťahujúce sa na medzinárodný prevoz tiel mŕtvych osôb,

majúc na pamäti, že aj keď smrť spôsobila nákazlivá choroba, prevoz tiel mŕtvych osôb nevytvára zdravotné riziko za predpokladu, že sú prijaté vhodné opatrenia, najmä s ohľadom na nepriepustnosť rakvy,

dohodli sa takto:

Článok 1

1. Zmluvné strany medzi sebou uplatnia opatrenia tohto dohovoru.

2. Na účely tohto dohovoru sa pod prevozom tiel mŕtvych osôb rozumie medzinárodná preprava ľudských pozostatkov zo štátu odchodu do štátu určenia. Štát odchodu je ten, v ktorom sa prevoz začal, v prípade exhumovaných pozostatkov je to ten štát, v ktorom sa uskutočnil pohreb. Štát určenia je ten, v ktorom sa má po prevoze telo mŕtvej osoby pochovať alebo spopolniť.

3. Tento dohovor sa nevzťahuje na medzinárodnú prepravu popola.

Článok 2

1. Opatrenia tohto dohovoru obsahujú maximálne požiadavky, ktoré možno ustanoviť v spojení s odoslaním tiel mŕtvych osôb z územia zmluvnej strany, ich prechodom cez územie zmluvnej strany alebo ich prijatím na území zmluvnej strany.

2. Zmluvné strany majú možnosť poskytnúť väčšie možnosti buď prostredníctvom bilaterálnych dohôd, alebo rozhodnutiami na základe spoločnej dohody vo zvláštnych prípadoch, najmä v prípadoch prevozu v prihraničných oblastiach.

Na to, aby sa takéto dohody mohli použiť v každom danom prípade, musí sa získať súhlas všetkých zainteresovaných štátov.

Článok 3

1. Každé telo mŕtvej osoby musí počas prepravy sprevádzať zvláštny dokument (pas pre mŕtvolu - "laissez-passer for a corpse") vydaný kompetentným úradom štátu odchodu.

2. Pas pre mŕtvolu obsahuje aspoň tie informácie, ktoré sú uvedené vo vzore priloženom k tomuto dohovoru. Je vyhotovený v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov štátu, v ktorom bol vydaný, a v jednom z oficiálnych jazykov Rady Európy.

Článok 4

S výnimkou dokumentov vyžadovaných podľa medzinárodných konvencií a dohôd vzťahujúcich sa na dopravu všeobecne alebo v budúcnosti prijatých konvencií alebo úprav o prevoze tiel mŕtvych osôb nebude ani štát určenia, ani tranzitný štát vyžadovať iné doklady okrem pasu pre mŕtvolu.

Článok 5

Pas pre mŕtvolu vydáva kompetentný úrad uvedený v článku 8 tohto dohovoru, keď sa uistil, že

a) sú splnené všetky lekárske, zdravotné, administratívne a právne požiadavky platné v štáte odchodu tela mŕtvej osoby vzťahujúce sa na prevoz mŕtvola, a tam, kde je to potrebné, aj požiadavky na pohreb a exhumáciu,

b) pozostatky sú umiestnené v rakve, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článkoch 6 a 7 tohto dohovoru,

c) rakva obsahuje pozostatky osoby, ktorej meno je uvedené na priepustke, a taký osobný majetok, ktorý sa má pochovať alebo spopolniť s telom mŕtvej osoby.

Článok 6

1. Rakva musí byť nepriepustná. Vnútro musí obsahovať absorpčný materiál. Ak to kompetentný úrad štátu odchodu považuje za nevyhnutné, musí byť rakva vybavená čistiacim zariadením na vyrovnanie vnútorného a vonkajšieho tlaku. Môže pozostávať

a) buď z vonkajšej drevenej rakvy so stenami najmenej 20 mm hrubými a z dôkladne spájkovanej vnútornej rakvy zo zinku alebo z iného materiálu, ktorý je samorozpadajúci,

b) alebo z jednej drevenej rakvy, ktorej steny sú najmenej 30 mm hrubé, obloženej zinkovým plechom alebo iným materiálom, ktorý je samorozpadajúci.

2. Ak príčinou smrti bola nákazlivá choroba, telo sa zabalí do ochranného plášt'a impregnovaného antiseptickým roztokom.

3. Bez toho, aby to bolo na úkor odsekov 1 a 2 tohto článku, sa rakva, ak sa má prevážať letecky, vybaví čistiacim zariadením, alebo ak nie, musí zaručiť takú odolnosť, ktorú kompetentný úrad štátu odchodu uzná za zodpovedajúcu.

Článok 7

Ak sa má rakva prepravovať ako obyčajná zásielka, zabalí sa tak, aby nepripomínala rakvu, a označí sa tak, aby sa s ňou zaobchádzalo opatrne.

Článok 8

Každá zmluvná strana oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy určenie kompetentného úradu, na ktorý sa vzťahuje článok 3 ods. 1, článok 5 a článok 6 ods. 1 a 3 tohto dohovoru.

Článok 9

Ak sa prevoz (mŕtvol) týka tretieho štátu, ktorý je zmluvnou stranou Berlínskeho dohovoru z 10. februára 1937 o preprave mŕtvol, môže každá zmluvná strana vyžadovať od inej zmluvnej strany prijatie opatrení nevyhnutných na splnenie záväzkov tretieho štátu vyplývajúcich z Berlínskeho dohovoru.

Článok 10

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy, ktoré sa môžu stať jeho zmluvnými stranami buď

- a) podpisom bez výhrady ratifikácie alebo prijatia,
- b) podpisom s výhradou ratifikácie alebo prijatia s následnou ratifikáciou alebo prijatím.

2. Listiny o ratifikácii alebo prijatí sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 11

1. Tento dohovor nadobudne platnosť jeden mesiac odo dňa, keď sa tri členské štáty Rady Európy stanú zmluvnými stranami dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 10.

2. Ak ide o ktorýkoľvek členský štát, ktorý následne podpíše dohovor bez výhrady ratifikácie alebo prijatia alebo ktorý ho bude ratifikovať, alebo ho prijme, dohovor nadobudne platnosť jeden mesiac po dátume takého podpisu alebo po dátume uloženia listín o ratifikácii alebo o prijatí.

Článok 12

1. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru môže Výbor ministrov Rady Európy vyzvať ktorýkoľvek nečlenský štát, aby sa k dohovoru pripojil.

2. Také pripojenie sa vykoná uložením listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Rady Európy a stane sa účinným jeden mesiac po dátume uloženia listiny.

Článok 13

1. Každá zmluvná strana môže pri podpise alebo pri uložení svojich listín o ratifikácii, prijatí alebo pristúpení určiť územia, na ktorých bude tento dohovor platiť.

2. Každá zmluvná strana môže pri uložení svojich listín o ratifikácii, prijatí alebo pristúpení alebo kedykoľvek neskôr rozšíriť prostredníctvom deklarácie adresovanej generálnemu tajomníkovi Rady Európy tento dohovor na každé iné územie alebo územia určené v deklarácii, za ktorých medzinárodné vzťahy je zodpovedná alebo v ktorých mene je oprávnená dávať záväzky.

3. Každá deklarácia urobená v zmysle predchádzajúceho odseku sa môže vo vzťahu ku ktorémukoľvek územiu uvedenému v takej deklarácii stiahnuť v súlade s postupom uvedeným v článku 14 tohto dohovoru.

Článok 14

1. Tento dohovor sa uzatvára na neurčitú dobu.

2. Každá zmluvná strana môže, ak sa jej to týka, odstúpiť od tohto dohovoru formou oznámenia adresovaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

3. Takto oznámené odstúpenie nadobudne platnosť šesť mesiacov od dátumu doručenia oznámenia generálnemu tajomníkovi.

Článok 15

Generálny tajomník Rady Európy upovedomí členské štáty Rady Európy a každý štát, ktorý pristúpil k tomuto dohovoru, o

- a) každom podpise bez výhrady ratifikácie alebo prijatia,
- b) každom podpise s výhradou ratifikácie alebo prijatia,
- c) uložení každej listiny o ratifikácii, prijatí alebo pristúpení,
- d) dátume nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s jeho článkom 11,

- e) každej deklarácii prijatej podľa ustanovení článku 13 ods. 2 a 3,
- f) každom oznámení prijatom podľa článku 14 a o dátume, keď odstúpenie nadobudne platnosť,
- g) každom oznámení, ktoré sa urobilo podľa článku 8.

Dané v Štrasburgu 26. októbra 1973 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia sú rovnocenné; jeden výtlačok z nich sa uloží v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy odovzdá overené kópie každej zmluvnej strane alebo prístupujúcej strane.

P r í l o h a

PAS PRE MŔTVOLU (LAISSEZ-PASSER FOR A CORPSE)

Tento pas sa vydáva v súlade s Dohovorom o prevoze tel mŕtvych osôb, najmä s článkami 3 a 5.1)

Týmto sa dáva oprávnenie na premiestnenie tela nebohého:

Priezvisko a meno

zomrel (dátum) v

vo veku rokov.

Uved'te príčinu smrti (ak je to možné)^{2),3)}

Dátum a miesto narodenia (ak je to možné)

Telo sa má prepraviť (spôsob dopravy)

z (miesto odchodu)

cez (cesta)

do (miesto určenia)

Keďže preprava tejto mŕtvoly bola náležite oprávnená, všetky úrady štátov, cez ktorých územia sa má mŕtvola prepravovať, sa žiadajú, aby ju prepustili bez zdržania alebo prekážok.

Vyhotovené v dňa

Podpis kompetentného úradníka

Úradná pečiatka kompetentného úradu

1) Text článkov 3 a 5 dohovoru má byť uvedený na zadnej strane pasu pre mŕtvolu.

2) Príčina smrti má byť uvedená v angličtine alebo vo francúzštine, alebo v číselnom kóde SZO podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb.

3) Ak z dôvodov profesionálneho tajomstva nie je príčina smrti uvedená, musí byť potvrdenie udávajúce príčinu smrti v zapečatenej obálke sprevádzajúcej telo mŕtvej osoby počas prepravy a musí byť predložené kompetentnému úradu štátu určenia. Zapečatená obálka nesúca vonkajšie označenie kvôli identifikácii sa bezpečne pripojí k pasu pre mŕtvolu.

V pase pre mŕtvolu má byť vyznačené, či osoba zomrela prirodzenou smrťou a na chorobu, ktorá nie je nákazlivá. Ak tomu tak nie je, musia sa vyznačiť okolnosti úmrtia alebo povaha nákazlivej choroby.